

søgte Udsøfelsesvare, som de tidligere have været. Jeg troer ligeledes, det maa indrømmes at være en Kjendsgjerning, at den største Deel af de gode Egenstaber, den danske Hest har, — man kalde den nu den jydsk, eller hvad man vil — skyldes Frederiksborg Stutteri. Hvad man end kan have at sige imod dette, og navnlig imod Bestyrelsen i tidligere Tid, er det vist, at Stutteriet paa den Tid, da det kostede Staten mange Penge at underholde det, gjorde ikke saa ganske liden Nytte, thi det udstationerede en Mængde af sine bedste Hingste omkring i Landet, og det Slægtskab, der fremkom mellem disse og de nationale Heste, er endnu kjendeligt paa de allerfleste Steder. Dette er ogsaa en Grund til ikke at bortkaste det Frederiksborgske Stutteri. Erfaringen har godtgjort, at ligesom man ved at bruge Fuldblødslingste til Parring med vore nationale Heste, faaer et slet Resultat, faaer man det samme Resultat med Yorkshire-Hingste, og Videnskaben, Theorien siger ogsaa, at Resultatet ved at forsøge at skaffe en Race ud af saa ueensartede Dyr, maa blive slet. Det er den Frederiksborgske Hests store Fortrin, at den paa en Maade kan siges at være udgaaet fra Landracen, idet den paa modrene Side staaer denne nær, og paa den anden Side er den, uden at vansire den nationale Hest, istand til at bringe nogle af dens gode Egenstaber tilbage. Naar man har talt om, at der dog ikke kan komme Noget ud af disse 6 Hingste, som skulle være paa Stutteriet, vil jeg for det Første sige, at der ikke staaer, at der ikke maa være flere, men at der i det mindste skal være 6 Hingste, og dernæst maa man ikke glemme, at de paagældende Egenstaber, foruden gennem det Antal Hopper, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgfreds (Sylv. Jørgensen) regnede sammen for os kunde bedømmes fra Stutteriet, kunne vedblive at forplante sig i nogle Led; ialfald ville Sønerne af disse Hingste meget vel kunne være istand til fremdeles at udbrede Egenstaberne videre omkring i Landet. Jeg troer, at man Alt vel overveiet, skal betænke sig stærkt paa uden Nødvendighed at kaste det overbord, som nu er tilbage af det Frederiksborgske Stutteri. Siden man flere Gange er kommen tilbage

til at omtale Forhandlingerne her i Salen om Stutteriet, skal jeg ganske vist erkjende, at der er gjort Udløb imod det gennem en Række af Aar; men Resultatet, mine Herrer, er blevet, at man har opretholdt det; Resultatet er blevet, at man omorganiserede det i 1862, skjøndt man ganske vist nogle Aar efter paany begyndte at underminere det, man selv havde skabt. Det er en Kjendsgjerning, at Stutteriet først har gjort kjendelige Fremskridt fra det Intet, hvoraf man optog det i 1862, dengang Rigsdagen indlod at befatte sig dermed, og lod den daværende Indenrigsminister saa at sige tage Styret deraf i sin egen Haand. Rigsdagen er paa ingen Maade uden Skyld i de uheldige Resultater, der have viist sig ved Frederiksborg Stutteri. Det lader sig heller ikke nægte, at man ved nu, da det efter alle Saglyndiges Dom dog bærer meget tydelige Tegn paa at komme henimod en constant Race, at kaste det overende for at spare en 3 a 4,000 Rbd. om Aaret, vil tilintetgjøre ikke blot Frugten af det Arbejde, som er anvendt derpaa, men tillige Frugten af de mange Penge, som ere udgivne dertil. Bortset fra, hvad man har gjort for 1862, antager jeg, at man siden den Tid har anvendt mindst 130,000 Rbd. derpaa foruden Gaarden, men nu at smide det her og sige: Vi have baaret os galt ad, lad os hellere nu tage Tabet end vedblive at gjøre Forsøget, vilde dog være besynderligt. Man har fra flere Sider søgt at vise, at det Offer, der kræves af Staten, er noget større end de 3 a 4000 Rbd., hvortil det anslaaes, og jeg har navnlig hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (M. Sage), at 15 Rbd. pr. Td. Land var det Mindste, man burde have for den omhandlede Jord, hvorhos man tillige havde Bygningerne. Jeg tillader mig imidlertid at troe, at det ærede Medlems Kilder i denne Henseende ikke ere paalidelige, og at de, fra hvem han har hentet sine Oplysninger, ikke have været istand til at bedømme den Slags Ting. Jeg støtter dette ikke alene paa de Forhold, der have udviklet sig i ikke ganske saa Aar — som Mottberne ophjse, er den nuværende Afgift, der skrives sig fra Isfjor, 3,900 Rbd. — men jeg har selv været paa Stedet,